

میلا کی مرام برای بعضی سکا نرها ساعتها تنها می‌شد / تمام لوکیشن‌های «آسمان غرب» واقعی بود

بازیگر فیلم «آسمان غرب» گفت: میلا کی مرام، برادرانه با ما تمرین می‌کرد. او برای سکانرهای احساسی ساعتها تنها می‌شد و اثر آن تا مدت‌ها بعد از آن سکانس نیز همراه او بود تا به حالت عادی برگردد.

پیام اینالویی؛ بازیگر فیلم آسمان غرب درباره تجربه بازی در این فیلم به خبرنگار سینمایی ایرنا گفت: این ژانر آنقدر جای کار دارد که هر بازیگری دلش می‌خواهد در این فضاهای پرتنش و پرحسوحال حضور داشته باشد. فضاها یی که از دست دادن و پیروزی و شکست را با هم تجربه می‌کند.

این بازیگر در پاسخ به اینکه نقشی که ایفا کرده از روی یک شخصیت واقعی است یا خیر، گفت: قصه آسمان غرب درباره سه روز ابتدایی جنگ است؛ بزنگاهی تاریخی که یک تصمیم می‌توانست مسیر جنگ را عوض کند. در این تصمیم اکبر شیرودی هم‌زمانی دارد که با او هم‌قسم می‌شوند. دوستان هوانیزور کمک کردند تا بتوانیم روی هلی کوپتر کبری تمرین کنیم تا مخاطب بتواند در نمای اول یک خلبان را باور کند

او افزود: نقش من، نقش رزمنده فداکاری است که شهید نیستند بلکه شهید زنده هستند. من نقش نریمان شاداب را بازی کردم که یکی از سه خلبان یگان هجوم کبری بودند که آن حماسه بزرگ را خلق کردند.

این بازیگر درباره گریم سنگین و متفاوتی که داشت بیان کرد: بخش جذاب بازیگری این است که این فرصت را دارید که آدم‌های مختلف را زندگی کنید. اینکه گریم متفاوتی داشته باشید، بخشی از ظاهر آن آدم‌هاست و این هیجان‌انگیز است و با کمال میل به سمت آن می‌روم؛ البته که با فر کردن موهایم مصیبت داشتم و این هم از شیرینی‌های کار بود.

اینالویی با اشاره به لوکیشن‌های فیلم که همان لوکیشن‌های واقعی حادثه بودند، توضیح داد: ما در پد پرواز هوانیزور در کرمانشاه

فیلمبرداری داشتیم و نه در استودیو. فیلمبرداری در لوکیشن اصلی و در بلندی‌های بازی‌دراز انجام شد. در همان محلی که این حماسه انجام شده بود. در اینجا بود که یک پرواز هلی‌کوپتر، تمام صورت ما را پر از خاک می‌کرد و همین باعث می‌شد رزمنده‌ها رزمنده‌تر شوند.

وی ادامه داد: همه صحنه‌های آسمان غرب به صورت واقعی فیلمبرداری شده و هیچکدام سخی نیست. بلند کردن هلی‌کوپر ریسک بالایی دارد و این ریسک را همگی تقبل کردیم.

این بازیگر درباره میلاد کی‌مرام که نقش اصلی فیلم را ایفا می‌کند نیز گفت: میلاد کی‌مرام احساس یک برادر بزرگ‌تر داشت که همه هم‌گروهی‌هایش را با خودش هم‌انرژی و همراه می‌کرد.

اینالویی افزود: میلاد برادرانه با ما تمرین می‌کرد و اتود می‌زدیم. او برای سکانس‌های احساسی، ساعت‌ها تنها می‌شد و اثر آن تا ساعت‌ها بعد از آن سکانس نیز همراه او بود و مدتی می‌گذشت تا به حالت عادی برگردد.